

lysnings Natur angaar, som her fordres, og som ere meget vidtgaende, vil jeg gøre opmærksom paa, at saa vidt jeg ved, er der ikke en eneste af de Oplysninger, som her fordres, som ikke ogsaa fordres i det af det høje Ting her vedtagne store Forslag om Livsforsikringsvirksomhed. Man forlanger altsaa ikke, at Tingets Medlemmer her skulle stemme om, at Livsforsikringsselskaber skulle give flere eller andre Oplysninger end dem, som Tinget allerede tidligere ved forskellige Lejligheder og sluttelig enstemmig har vedtaget, at Selskaberne skulle være pligtige til at give, altsaa i dette Tilfælde til Indenrigsministeriet og i det tidligere Tilfælde til Forsikringsraadet. Men i den Henseende tænker jeg ikke, at det ærede 11te kongevalgte Medlem ser nogen Forskel af saadan Beskaffenhed, at det kunde bevirke, at man gav sin Tilslutning i det ene Tilfælde og ikke gjorde det i det andet. Jeg mener derfor, at i den Henseende kunde man berolige sig. Jeg mener egentlig ikke, at der er nogen som helst Fordring, man kan stille til et Livsforsikringsselskab angaaende dets Virksomhed og dets Forhold til Publikum, som ikke Lovgivningsmagten maa være fuldt berettiget til at stille. Livsforsikringsselskaber bør bo i et Glashus, fuldstændigt, det er min Overbevisning, og gøre de ikke det, er det, fordi de have noget at skjule, og saa er det jo netop nødvendigt, at man har Ret til at faa det frem for Lyset. I den Henseende nærer jeg ganske vist den Opfattelse, at der er en overordentlig stor Forskel mellem denne Virksomhed og enhver privat Næringsvirksomhed. Staten maa have Pligt og Ret til at se paa denne Virksomhed med et ganske andet Syn end paa en borgerlig Virksomhed, som ikke frembyder nogen offentlig Interesse. Jeg ved nu ikke, om de Bemærkninger, jeg her har fremført til det ærede 11te kongevalgte Medlem, kunne stemme ham for at se med venlige Øjne paa denne Anmeldelsespligt, med Hensyn til hvilken jeg ikke skal nægte, at naar jeg ikke kan faa det, der er bedre, og det, som var bedre, vilde jeg sætte Pris paa, at vi fik den som et væsentlig nødvendigt Forarbejde for den store Lov, idet den afhjælper en Lakune i vor nuværende Lovgivning, som maa siges at være meget følelig, og som det virkelig er paa Tiden, at vi faa afhjulpen.

Oct. Hansen: Den ærede Indenrigsminister har i det væsentlige gjort de Bemærkninger, jeg ønskede at gøre, men jeg

ønsker dog endnu at sige nogle Ord til det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen). Han mente ligesom det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Rotbøll), at denne Lov vilde gøre positiv Skade, idet den vilde give usolide Selskaber et Middel til Reklame. Ja, det kan man sige om enhver Registreringslov, at naar man etablerer en Registrering for at holde Orden paa en Ting, der vedkommer Offentligheden, og et Selskab eller en Mand bliver opført paa Registret, kan han gaa rundt og prale med, at hans Firma er opført paa Registret. Han er anmeldt maaske til Handels- og Firmaregistret med et meget velklingende Firma, som han kan gaa og stikke Folk Blaar i Øjnene med. Det kan man ikke undgaa. Jeg vil nu ikke tale om Varemærkeregistret. Der har man ogsaa usolide og Humbugsselskaber, der have det dejligste Varemærke, og som de faa Statens Stempel paa og kunne gøre Reklame med. Men det kan man, som sagt, ikke undgaa, naar man vil have Orden paa en Ting. Hvad det angaar, at den endelige Lov skulde blive forhalet eller præjudiceret ved denne Lov, har Indenrigsministeren sagt, at det vilde gøre langt mere Skade, hvis vi fik en Lov, som man kunde antage gav fuldstændig Sikkerhed. Og det Raisonnement, som det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Rotbøll) opstillede, var jo heller ikke nogen Benægtelse heraf, tværtimod, han mente jo, at naar vi fik en saadan Sikkerhed, kunde man vente saa meget længere. Men det var jo dette, vi spurgte om: Vil denne Lov bevirke, at vi komme til at vente længer, end vi ellers vilde, og det ere de Herrer jo enige om, at havde vi alle de hundrede Tusinder i Depositum, vilde man baade her og i det andet Ting slaa sig til Ro og sige: Alle de Deposita ligge jo deroppe, saa er der ingen Grund til at haste. Endnu et Moment vil jeg gerne fremdrage, som jeg synes har Betydning. Hvis der virkelig paa Livsforsikringsomraadet er saa megen Usundhed og Raaddenskab, som man synes at mene, men som vi dog ikke vide noget bestemt om endnu, vil det jo netop komme frem ved en Lov som denne, saa ville, naar man faar Anmeldelsen, de kyndige Mænd i Indenrigsministeriet, og hvem ellers der studere denne Ting, paavise for os, hvorledes Stillingen er, og saa vil den ærede Minister komme til Rigsdagen og sige: Ja, nu har jeg faaet Bekræftelse paa og Sikkerhed for, hvad jeg har sagt til Tinget, at Tilstanden er saadan, at vi ikke kunne være bekendte at lade den blive staaende.